

Zienswijze op het wetsvoorstel tot strafbaarstelling van de verheerlijking van terrorisme en openbare steunbetuiging aan terroristische organisaties

Geachte leden van de Tweede Kamer / Geachte Minister van Justitie en Veiligheid,

Met deze brief maak ik bezwaar tegen het wetsvoorstel tot strafbaarstelling van de **verheerlijking van terrorisme en de openbare steunbetuiging aan terroristische organisaties**, zoals recentelijk gepresenteerd.

Hoewel het bestrijden van terrorisme en het waarborgen van nationale veiligheid belangrijke doelstellingen zijn, roept dit voorstel ernstige **vragen op over de proportionaliteit, de rechtszekerheid en de verenigbaarheid met fundamentele vrijheden**, in het bijzonder de **vrijheid van meningsuiting en de vrijheid van vereniging**, zoals vastgelegd in artikel 7 van de Grondwet en artikel 10 en 11 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

1. Onduidelijke en subjectieve terminologie

De termen "*verheerlijking van terrorisme*" en "*openbare steunbetuiging aan terroristische organisaties*" zijn onvoldoende scherp gedefinieerd. Het voorstel laat ruimte voor subjectieve interpretatie, waardoor:

- **Burgers onvoldoende weten wat strafbaar is**, wat strijdig is met het legaliteitsbeginsel (*nullum crimen sine lege*, art. 16 Grondwet).

- **Rechters te veel ruimte krijgen voor interpretatie,** wat leidt tot rechtsongelijkheid.
- **Kritiek op buitenlandse of nationale beleidskeuzes mogelijk onder deze strafbaarstelling valt,** zoals het benoemen van de "vrijheidsstrijd" van bepaalde groeperingen.

2. Inbreuk op de vrijheid van meningsuiting

De vrijheid van meningsuiting (artikel 7 Grondwet, artikel 10 EVRM) geldt ook voor impopulaire of controversiële uitlatingen, zolang deze niet oproepen tot geweld. Dit wetsvoorstel:

- **Criminaliseert symbolische of politieke uitingen,** ook wanneer deze geen oproep tot geweld bevatten.
- **Kan leiden tot een chilling effect,** waarbij mensen zich onthouden van uitingen uit angst voor vervolging.
- **Raakt vooral minderheden of activistische groeperingen,** wat kan leiden tot selectieve handhaving en stigmatisering.

3. Voldoende bestaande strafbepalingen

Het Nederlandse strafrecht kent reeds strafbaarstellingen die terrorismebestrijding mogelijk maken, waaronder:

- Artikel 132 Sr (opruiming),
- Artikel 137d Sr (aanzetten tot haat of geweld),

- Artikel 140a Sr (deelname aan een terroristische organisatie),
- Artikel 83 e.v. Sr (terroristische misdrijven).

Een aanvullende bepaling leidt tot **stapeling van wetgeving**, met risico op **overcriminalisering** en uitholling van burgerlijke vrijheden.

4. Disproportionaliteit en effectiviteit

De voorgestelde strafbaarstelling is een zwaar middel met **beperkt aantoonbaar effect** op daadwerkelijke radicalisering of terrorismebestrijding. Onderzoek wijst uit dat **repressieve maatregelen zonder duidelijke criteria** eerder polarisatie versterken dan voorkomen.

Bovendien blijkt uit de praktijk in andere landen (zoals Frankrijk en het VK) dat vergelijkbare bepalingen leiden tot **rechtszaken tegen journalisten, activisten en kunstenaars**, zonder significant effect op de nationale veiligheid.

Conclusie

Ik verzoek u dringend om het wetsvoorstel **in deze vorm te heroverwegen** dan wel geheel in te trekken. Bescherming van de democratische rechtsstaat vereist waakzaamheid tegenover zowel terrorisme als tegenover het sluipend uithollen van fundamentele rechten. Vrijheid van meningsuiting en politieke expressie mogen niet onder het mom van veiligheid worden opgeofferd.

Hoogachtend,

M. Joosten

Nijmegen 21-07-2025